

Getuigenis van Lloyd Remaut, huisarts in Zedelgem

“Blijven evolueren is heel belangrijk. En grenzen stellen: durven neen zeggen”

Dokter Lloyd Remaut is een jonge huisarts. Hoe is zij hier aan begonnen? Welke beslissingen heeft ze moeten nemen? Wat gaf de doorslag? En hoe verloopt het nu?

Dokter Remaut studeerde af in 2017. “Als Huisarts in Opleiding (HAIO) had ik al beslist dat ik een eigen huisartsenpraktijk wilde opstarten”, benadrukt ze. Dat betekende ook dat ze volledig vanaf nul moest beginnen. Tijdens het laatste jaar van haar opleiding bleek een collega-student haar mening te delen en toen ging de bal aan het rollen. “Onze visie over wat een huisartsenpraktijk dient te zijn, kwam overeen. Dus de eerste stap was gezet.”

Vanaf dat moment kwamen de praktische en organisatorische dilemma's op de voorgrond. “De eerste vraag die je je dan stelt is natuurlijk: waar gaan we werken?” Tijdens haar laatste jaar als HAIO hebben Lloyd en haar collega hierover nagedacht. “We hebben uiteindelijk gekozen voor Zedelgem, een gemeente dicht bij Brugge, in West-Vlaanderen”, getuigt Remaut. West-Vlaanderen is een huisartsenarme regio, wat betekent dat beide huisartsen recht hebben op een Impluseopremie (*een aanmoedigingspremie voor startende huisartsen om het tekort aan huisartsen op te vangen*). “Dat was een mooi duwtje in onze rug”, benadrukt Remaut. “Dat betekent ook dat er werkzekerheid is in deze regio.” Maar er waren ook andere zaken die hebben mee gespeeld in de beslissing van Remaut en haar collega-huisarts. Zo zocht een oudere collega-huisarts in Zedelgem iemand die hij kon vertrouwen om zijn patiënten over te nemen. Tot slot gaf de wachtpostregeling van West-Vlaanderen de doorslag: tijdens het weekend nemen de spoeddiensten de huisartsenwacht over. Hierdoor zijn de wachtdiensten voor de huisartsen in die regio minder zwaar.

Vanaf dan ging het om praktische zaken. Remaut en haar collega gingen actief op zoek naar een locatie om hun praktijk in onder te brengen. Ze gingen ook praten met hun oudere collega, om te kijken hoe hij dit praktisch zag. “Een praktijkruimte zoeken heeft ons veel tijd gekost”, getuigt Remaut. “Als we een interessante locatie hadden gevonden, moest deze ook kunnen voor de gemeente of de dienst Ruimtelijke Ordening en dat was niet altijd het geval. Vaak kregen we een negatief antwoord, waardoor we opnieuw van nul moesten beginnen zoeken.” Uiteindelijk vonden de jonge huisartsen een nieuwbouwappartementengebouw, waarvan de gelijkvloerse verdieping niet verkocht

geraakte. “Dit was voor ons ideaal! Het enige nadeel: het gebouw moest nog gebouwd worden en dat terwijl wij op het punt stonden af te studeren en dus gauw aan de slag wilden.” Als overgangperiode hebben Remaut en haar collega in het kabinet van hun oudere collega-huisarts gewerkt. “Uiteindelijk kwam dit nog goed uit, want zo konden de patiënten aan ons wennen. Maar dat wil ook zeggen dat we in 6 maanden tijd, twee keer een huisartsenpraktijk hebben ingericht. En dat gaat om heel praktische zaken zoals in welke kleur gaan we op onze muren schilderen? Maar ook: welke ICT gaan we gebruiken? Met welke EMD gaan we werken? En met welk labo gaan we samenwerken?”

Intussen werken dokter Remaut en haar collega al anderhalf jaar in de nieuwe praktijkruimte. “We pakken alles zo efficiënt mogelijk aan. Onze praktijk staat er en we zijn er trots op!” Remaut en haar collega hebben intussen de patiënten van hun oudere collega overgenomen en het aantal zelfs verdubbeld. Hun patiënten bestaan vooral uit veel jonge gezinnen, maar ook mensen die recent verhuisd zijn naar de regio rond Zedelgem, vinden de weg naar hen.

Remaut: “We blijven verder evolueren. Dat is zeer belangrijk! We blijven als arts en als praktijk onze werking en werkwijze in vraag stellen. We hebben ook een bepaalde visie. We zouden graag multidisciplinair samenwerken, zodat we onze praktijk verder kunnen uitbreiden. Maar we weten ook dat de mensen in Zedelgem hier misschien nog niet klaar voor zijn. We moeten dus nog wat geduld hebben.” Dokter Lloyd Remaut en haar collega zijn twee vrouwelijke huisartsen. Intussen zijn ze bekend als de ‘twee jonge vrouwen’ van Zedelgem. Een goede work-live-balans is zeer belangrijk voor hen. Zoals veel jonge artsen willen ze ook tijd hebben voor hun familie. “Dat lijkt ons goed te lukken”, verduidelijkt Remaut. “We hebben vanaf het begin enkele regels opgesteld en we houden ons daar aan. Eén van die regels is bijvoorbeeld dat we op zaterdag niet werken. Onze patiënten leggen zich daar bij neer. De wachtpost in Zedelgem is goed georganiseerd, dus ze kunnen altijd ergens terecht. We zijn er dus redelijk gerust in. We hebben grenzen gesteld. Dat impliceert dat we af en toe eens ‘neen’ moeten zeggen en dat staat haaks op wat we elke dag doen als hulpverlener.”

Remaut heeft voor het beroep van huisarts gekozen omdat ze haar job zelf wou invullen en ook zelf haar werkritme wou bepalen. Ze kiest zelf hoe ze haar dag invult. “Als huisarts hou je van variatie in je job. Wij gaan daar nog een stap verder in”, verklaart ze. “Mijn collega wou graag helpen bij het Rode Kruis, dus doet ze dat. Ikzelf werk bij Kind & Gezin en ben actief in het bestuur van Jong Domus. Dus ik vul mijn job volledig in zoals ik het zelf wil. En dat is wat ik wilde doen.”